

Intr-adevăr, căpitanul de stat major Borovski i-a ajuns din urmă și 128 de familii bulgare au fost readuse în vechile lor locuințe¹.

O dată cu sosirea lui Kutuzov la București începe a patra etapă a emigrării bulgare la nord de Dunăre. Noul comandant intenționa să ducă un război defensiv, întărind linia Dunării, în care scop unele cetăți turcești ca Nicopol sau Silistra trebuiau distruse. Această situație a determinat numeroase familii bulgare din satele sau orașele de pe lângă Dunăre, să treacă în Țara Românească. Astfel bulgarii din jurul Rusciukului s-au adresat generalului Essen, exprimându-și dorința de a trece la nord de Dunăre fapt pe care acest comandant l-a adus la cunoștința lui Kutuzov. Răspunzînd lui Essen, la 8 aprilie 1811, Kutuzov îi cerea să încurajeze pe bulgarii ce și-au exprimat asemenea dorințe, oferindu-le pentru așezare ținuturile fertile din jurul Odesei. Pentru convingerea bulgarilor, Essen trebuia să recurgă la serviciile consilierului de stat Karpov, care primise sarcina expresă de a se îngriji de mutarea bulgarilor în această regiune și căruia Kutuzov îi dăduse ordin să se prezinte generalului. Așa cum raporta însă Essen și bulgarii de aci au refuzat să plece în acele locuri îndepărtate. Toți și-au exprimat dorința de a trece îndată peste Dunăre și de a se așeza mai ales în hasurile Giurgiu, Brăila, etc., ceea ce Kutuzov a aprobat².

Comandantul suprem al oștilor rusești își dădea însă bine seama că influența lui Karpov asupra țăranilor bulgari nu putea fi prea mare, ultimul putînd să se îngrijească doar de organizarea deplasării acestei populații. De aceea Essen trebuia să cîștige în acelaș scop pe episcopul bulgar de la Rusciuk, asigurîndu-l că Kutuzov va interveni la țarul Alexandru spre a-l recompenza pentru faptele sale. Dacă regiunea Odesei li se va părea prea îndepărtată, atunci bulgarii puteau fi așezați « în regiunea cetăților de pe malul stîng al Dunării, unde așezările lor nu vor depinde de Divanurile locale, ci vor fi puse sub protecția unor funcționari ruși. În primul rînd căutați să-i determinați ca să se mute în Rusia... » — răspundea Kutuzov lui Essen³. Și alți generali ruși care comandau trupele de pe malul drept al Dunării adresau rapoarte asemănătoare lui Kutuzov, care a dat acum ordinul ca bulgarii din jurul Silistrei să fie mutați în raiaua Brăilei, iar cei de pe lângă Nicopol în jurul Turnului. Văzînd aceste treceri ce aveau loc « în fiecare zi de pe malul drept pe cel stîng, din cauza distrugerii orașelor Nicopol și Silistra », Kutuzov a trecut la organizarea lor recurgînd și el la serviciile lui Koronelli, care a fost numit la 24 aprilie 1811 « tutorele principal » al acestor bulgari.

Numirea lui Koronelli se datora faptului că acelaș consilier de stat, după ce fusese inițial folosit de Prozorovski pentru « partea diplomatică », începuse încă din 1809 să se ocupe de mutarea bulgarilor de pe malul drept al Dunării pe cel stîng. Kutuzov îi dăduse sarcini precise și anume: Koronelli avea să se ocupe de toți bulgarii care au venit de dincolo de Dunăre începînd din anul 1809. Cu excepția celor veniți din Șiștov, Razgrad și Arnautkioi, ca și aceluia de la Silistra și Nicopol (care se mutaseră, chiar atunci în aprilie 1811, la Brăila și Turnu) « precum știți și Dvs — afirma Kutuzov — sint destinați a fi mutați în regiunea Novorosiisk, sub supravegherea și dispozițiile lui Karpov... ».

¹ Kozodavlev către Kutuzov în *Документы и материалы*, p. 12.

² *Ibidem*, p. 18.

³ Kutuzov către Essen, în *М. И. Кутузов, Сб. Док.*, III, Moscova, 1952, p. 314.